

Zikir ve Sevap Manevi Kazanımlar

a. Dil Zikre Alıştı mı Başka İşleri Yaparken de İnsan Zikre Devam Eder

[Zikir yaptığını] ben duyuyorum başkası da duyuyor. Yani sırf benim duyduğum, bana mahsus bir duyma değil.

Neden?

Zikre çok çalıştığı için o artık otomatikmiş zikri, yani arabanın motorunun çalıştığı gibi, bizim kalbimizin çalıştığı gibi Allah Allah diyor hep. Böyle fısıltı tarzında şeyi [zikri] duyuluyor ama konuşuyor, yiyor, böyle beraber şey yapıyoruz.

Allah selamet versin.

İyi bir insan, temiz bir kimse, dürüst bir insan. Çocuklarını da öyle müslüman yetiştirmiş bir insan. İyi bir insan. Böyle duyuluyordu.

Yani bunun niçin anlatıyorum?

Zikre çalıştığı zaman insan, başka işleri yaparken de zikre devam edebilecek bir kabiliyet kazanıyor. Başka işleri yaparken bile, mesela

arabayı sürerken, iş yerinde çalışırken torna tezgahında vesaire vesairede, başka işi yaparken de çalışıyor.

O zaman ne oluyor?

b. Zikre Devam Edildiği Sürece İnsanın Her Zerresi Karşılığınca Sevap Verilir

Her anında sevap kazanıyor. Çünkü bir Allah demenin, yüksek sesle yani âşikâre, zikri-cehrî olarak bir Allah demenin mükâfatı 70 bin misli, bire 70 bin.

E içinden Allah derse bir de, böyle anlamayacak şekilde içinden Allah diyorsa?

[..... Allah demeye] devam ediyor içinden ama Allah dediğini kimse duymuyor. O zaman 70 kat daha fazla. 70 binin 70 katı [$70.000 \times 70 =$] 4 milyon 900 bin misli sevabı. O zaman her an içinden zikir yapabilen bir insan her an 4 milyon 900 bin misli misli misli böyle sevaplar alarak hayatını sürdürüyor demektir. O çok büyük bir mükâfat kazanacak.

Sami Efendi *rahmetullahi aleyhim ecmaîn*'nin dervişleri Hocamıza ziyaretine geldiler. Şöyle bunun bir misli kadar büyük bir sa-

lon, Çankaya’da bir arkadaşın, Ahmet Poyraz’ın evi. Ziyarete geldiler hepsi, bir tanesi sordu,

“Hocam, bir insan Medine’de namaz kılsa 1000 misli sevap oluyor. Medine’deki namaz başka yerdeki namazdan, Peygamber Efendimizin mescidinde kılınan namaz başka yerde kılınan namazdan bin misli sevap oluyor. Kâbe’nin karşısında Mescid-i Haram’da kılsa, o zaman 100 bin misli sevap alıyor. Bunun gibi sevaplar var mıdır?” dedi.

Hocamız hemen;

“Evet var!” dedi.

“Nedir Hocaefendi?” dedi.

Herkes de meraklandı neymiş bakalım böyle çok büyük sevap diye.

“İnsan zikre çalıştığı zaman zikir sadece dilinde kalmaz, her âzâsı zikretme haline gelir, her yerden zikir hasıl olur. O zaman bir zikrettiği zaman vücudunun zerrelere sayısınca zikretmiş olur, o da çok büyük sevap almış olur.” dedi.

Demek ki bu hadîs-i şerîfin başına dönecek olursak, ölen her müslüman mutlaka pişman olacak. İyi insan ise neden iyiliğimi daha çok yapmadın diye pişman olacak. Kötü insan ise neden kötülüğü terk etmedim de böyle âhirete günahlı göçtüm diye pişman olacak.

O halde böyle pişman olmayacak şekilde vaktini güzel geçirmek için büyüklerimiz demek ki bu zikre sarılmayı bir çare olarak düşünmüşler. Çünkü zaten yapılan ibadetlerin en sevaplısı zikir. Ve hatta sevap kazanılan bütün ibadetler de zikirle olursa daha çok sevap alınıyor. Mesela cihat sevap ama zikirle olursa daha sevap oluyor. Oruç sevap, zikirle olursa daha sevap oluyor. Yani bütün ibadetler artı zikir. Zikir ile beraber yapıldığı zaman sevabı çok oluyor. Bir de böyle kendisini idman yapa yapa alıştırmışsa insan, sustuğu zaman bile kalbi Allah diyorsa, başka işlerle meşgul iken bile kendisinden zikir sesi geliyorsa o zaman her anını güzel geçirmiş, çok sevaplı geçirmiş oluyor, onlar en yüksek dereceleri kazanmış oluyorlar.

c. Zeki İnsan Cenab-ı Hakkın Huzuruna Vardığı Zaman En İyi Durumda Olmanın Gayretini Gösterir

Yani büyüklerimiz bütün zekâlarını kullanarak, bütün akıllarını, ilimlerini, irfanlarını kullanarak bu hadîs-i şerîfleri de okudukları için Cenâb-ı Hakk'ın huzuruna vardıkları zaman en iyi durumda olmanın gayretini göstermişlerdir. Halbuki biz öyle yapmıyoruz. Bu zamanın insanları en çok parayı nasıl kazanırım diye bütün zekâsını maddiyata, bu dünyadaki kazançına sarf ediyor. Eskiler öyle yapmamışlar, bütün zekalarını âhirette büyük derece kazanmak nasıl mümkün olur diye o yola sarf etmişler.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi de uyanık müslümanlardan eylesin.

Avrupalı birisi müslüman olmuş. Bizim müslümanlarla konuşurken demiş ki:

“Siz çok büyük alimler yetiştirmişsiniz. Sizin içinizdeki en zeki insanlar o devirlerde din alimi olmuşlar. Din ilmi rağbette olduğu için en uyanık, en zeki, en parlak kabiliyetli olanlar din alimi olmuşlar ve o alimler çok mükemmel eserler yazmışlar. Ben şimdi onları okuyorum.” demiş.

Avrupalı müslüman bizim Faslı bir müslümanla konuşmuş. Mesela ben şimdi İmam Şâtibî'nin eserlerini okuyorum demiş. Halbuki ötekisi İmam Şâtibî'yi bile bilmiyormuş. İmam Şâtibî kimdir, hangi konuda eser vermiştir ondan bile haberi yok.

“O bakımdan şimdiki zamanın en zekileri de demiş, -o da doğru- ya doktor oluyor ya mühendis” demiş.

Çünkü küçükten o arzu veriliyor. Şu mesleği seçerse çok para kazanır. En iyisi en çok para kazanan yola ben geleyim diye bu devrin en zeki insanları kendisini maddiyata, dünyevî ilimlere veriyor. Eski devrin en zeki insanları da sevap kazanayım diye kendisini manevî ilimlere vermiş ve o sahada kuvvetlenmiş.

Çok büyük bir fark var aramızda. Tabii bizim gibiler bu zamandakiler çok pişman olacak. O zamandakiler de çok kazançlı gittiler âhirete, çok kazançlar kazanıyorlar. Mesela bir insan bir eser yazdı mı o eser okudukça sevap kazanılıyor. Şimdi bu zâtların kitaplarını okuyoruz, mübareklerin kitaplarını okuyoruz.

[Biz çocukları başka yönlere] yönlendiriyoruz.

Çocuk çok zeki hocam, tamam ben bunu uzay alimi yapacağım.

..... Ben senin maddi ihtiyacını karşılayacağım. Sana Mercedes alacağım...

İslam'ı bilmediği için ebediyyen yanıyor.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
12 Cemâziye'l-Âhir 1420 /
22.09.1999
İsveç

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

